

Nulkec nan a syn

Ze stawiznow Serbskeje wyšeje šule Budysin znajemy mnohe příklady za to, zo kročachu abo hišće kroča synojo na polu sporta wuspěšne po stopach nana. (Wézo nochcemy zamjelčeć, zo mějachmy a mamy tež holcy, kotrež běchu resp. su po příkladze nana abo mačerje abo tež wobeju dobre sportowče.) Jednu tajku dwójku chceemy przedstajeć: Jurja Nuka z Budysina a syna Maćija.

Jurij Nuk, rodženy we Wutočicach, bě moj sobušuler na SWŠ, wopušći 1953, lěto do mnje, tute kublaniščo. Pozdišo běchmoj kolegaj na Serbskim wučerskim wustawje, hač do njedawna hrajachmoj volleyball w mustwje Serbskeje fachoweje šule za socialnu pedagogiku, džensa zetkawamoj so mjez druhim na posedzenjach předsydstwa Serbskeho Sokoła. Znaju Jurjowy puć na polu lochkoatletiki - wón drje bě dotal najwuspěšni serbski běhar na srjedźne a dołhe čary. Ale wo tym, kak bě takrjec „lubosć“ k běhanju namakał, ničo njewědzach. Prašach so Jurja za tym, a džensa 63lětny mi powědaše:

„We wobłuku sportowych hrow Serbskeje wyšeje šule sym dnja 21. meje 1953 na Mlynke tuce na 1 000 metrow z 2:50,0 min. šulski rekord SWŠ běžał. Tútón běh płacieše za nas šulerjow 12. lětnika zdobom jako dželne abiturne pruwowanje w lochkoatletice. Mam wo tym rjane wopismo, kotrež staj Helmut Faska a dr. Frido Mětsk podpisatoj.“

Tútón šulski rekord bě za mnje wuchadzisko-zakład za mój wukonowy sport při zahajenju studija w Lipsku. 1953/1954 přišlušach wysoko-sulskej sportowej jednotce Lipsčanskeje uniwersity - HSG KMU Lipsk. Wot 1955 běch člon sportowego klubu SC Rotacija a po tym SC Lipsk hač do lěta 1964. Wot 1.1.1960 běch doroštowy kandidat za dołhe čary za wubranki NDR.“

Njemóžemy a nochcemy wšě spor-towe wjerški a wuspěchi mjenować, woprasam pak so Jurja, hač je móhl swój rekord SWŠ na 1 000 metrow wot 2:50 min. hišće polepšić. (Ja běch wjesoły, zo běch při abiturnych pruwowanjach 1954 wosobinski rekord 3:04 nastajił.) A Jurij wě hišće dokladnje swój najlepši čas na

Maćij Nuk (klečo napravo) w mustwje Serbskeho gymnazija w lěće 1993. Další hrayerjo su: stejo wotlěwa Kluk, Barchmann, Trček, klečo wotlěwa Korjeňk, Zahon.

Foto: priwatne

kilometrowu čaru: 2:27,2 min.

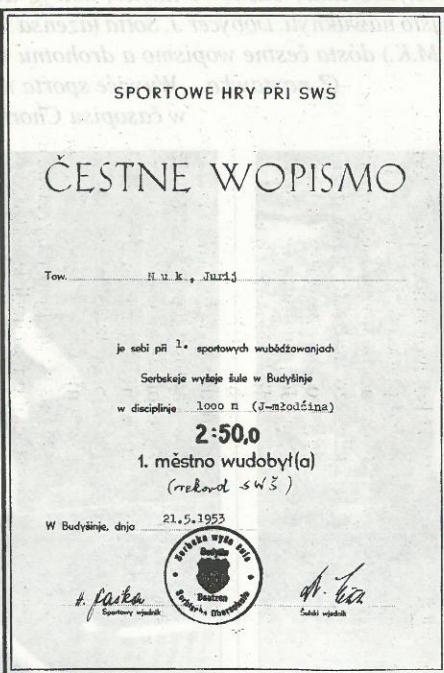
Syn Maćij Nuk je jedyn z najwjetšich Serbow - z „wysokosć“ 2,07 metrow je tute wuprajenje woprawnjene. Z tutej postawu je za volleyball idealny. A za volleyball młodeho Maćija, swojich sobušulerjow na SPWŠ w Budysinje hižo „přesahowaceho“, zahe zwabichu. Zo běchu talent prawje spóznali, wo tym swěđca dalše etapy w žiwjenju lěta 1964 narodzeneho Maćija Nuka: Po SPWŠ Budysin (1970-1978) wopyta Serbsku rozšérjenu wyšu šulu (SRWŠ) hač do oktobra 1979. Wottam delegowachu jeho k sportowemu klubu SC Dynamo Berlin. W Berlinje zloži Maćij na džecacej a młodzinskej sportowej šuli (Kinder- und Jugendsport-schule

- KJS) abituru. Sportowemu klubu Dynamo přišlušeše młody Serb wot 1979 do 1986. Nahladne su wuspěchi na volleyballnišcu - jenož najwažniše chcemy mjenować:

- mišter NDR pola juniorow w lěće 1983,
- dwójce wicemišter NDR we wosebitej lize muži,
- z mustwom Humboldtweje uniwersity studentski mišter NDR w lěće 1989,
- aktiwny hrayer po wopušćenju SC Dynamo pola ligista Berlin-Karlshorst
- hrayer 1992-1994 w Budyskim mustwje módro-żoltych.

Nimo sportowanja zajmuje nas wězo powołanski puć Maćija. Wón studowaše na Humboldtweje uniwersité matematiku a fyziku, samsnej předmjetaj w Podstupimje za gymnazialne wučerstwo. Džensa studuje na Swobodnej uniwersité w Berlinje pôdlansce hišće informatiku. Maćij bydlí ze swójbu w Berlinje. Wot 1992 do 1995 wučeše po swojim přeću w Budysinje na Serbskim gymnaziju a chcyše ze swójbu do Łužicy přečahnyc, mandželska pak tu wučerske městno njedosta - wona je wučerka matematiki, fyziki a astronomije. Tak dyrbitaj Nukec mandžel-skaj zwonka Łužicy chleb zaszuć.

Pola Nukec so prašał Mikra

SOKOŁSKIE LISTY

Rańši sport w serbskim internacé...

Budyšin, internat Serbskeje wyšeje šule na Thälmannowej (džensa Dwórnišćowej) w lěće 1950. Internatna wjednica Brunhilda Hazec je holcy budžiła a k obligatoriskemu rańšemu sportej wołała. Kublarka sama potom na čole skupiny po zahrodze běži. Za nej spěchaja mjez druhimi Marja Knapec, Marja Brézanec, Janka Hajnec, Marja Lipičec, Hana Brézanec, Wórša Meškanec...

Budyšin, samsny dom w lěće 1997. Džensa je tu zaměstnjeny Serbski institut. A tu džela Janka Tarankowa - wona Hajnec holca na fotografiji wo prěnich lětach SWŠ. Pokazam jej wobrazaj a prašam so, hač so na rańši sport w holcim internacé dopomina. „So wě! To bě rjany čas. Tu na Thälmannowej džě běchu jenož holcy, centralny internat bě na Walskej číslo 6. Rańši sport bě kruty wobstatk dñjoweho porjada. Spočatnje so nam to wězo njelubješe, ale počasu so na to zwu-

čichmy. „Wobhladuje sej wobrazaj. Janka zrudna reči: „Bohužel wjacore z mojich tehdysich sobušulerkow na wobrazomaj hižo žive njejsu - njeboh su M. Knapec-Kolina, M. Brézanec-dr. Mlynkowa, H. Brézanec-Šmitowa a Bóh wě snadž hišće dalše.“

Po abiturje wěnowach so dale lochko-

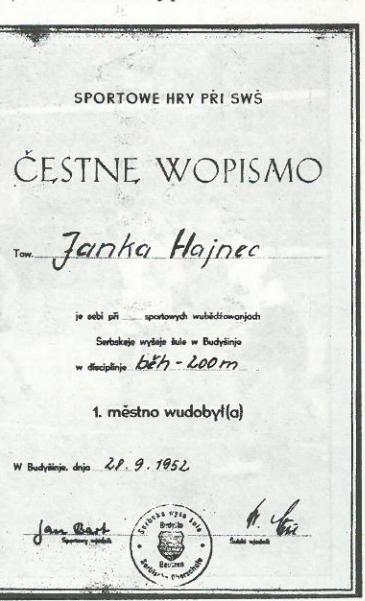

Prashaam so Janki, hač bě jej sportowanje tež w pozdišim živjenju požadosć. A Janka poweda: „Njebech špatna běharka. Při sportowych hrah Serbskeje wyšeje šule w lěće 1952 dobich běh na 200 metrow - čestne wopismo sej džensa hišće chowam.“

Po abiturje wěnowach so dale lochko-

atletice. Na medicinskej fachowej šuli w Zhorjelu dobich jónu wšě 1. myta, kiž mějachu „k rozdawaniu“. Na wobwodnych mišterstwach wudobych sej jónu 3.městno, ruje tak raz při zymskich mišterstwach Budyskeho wokrjesa. Za sportowanje pak bu mjenje časa, jako započach w Budysinje jako chorobna sotra džělač. Ale wonka w přirodze džensa hišće přewšo rady přebywam.“

(Z J. Tarankowej poręcał M. Krawc.)

SERBSCY WYŠI ŠULERJO 1951 MIŠTER SAKSKEJE WE VOLLEYBALLU

Přeje spočatki hrača při wysokim saku w Serbach mějachmy na Serbské wyšej šuli w Budyšinje. W zahrodze internata na Walskej čo. 6. hráčachu wyši šulerjo nimale kóždy džen zwjetša wjacekróć při rjanym wjedrje volleyball. Někotři šulerjo běchu poměrnje dobre předpoklady za hru z ČSR, z Varnsdorského serbského gymnazia sobu přinjesli.

Wědzeć měli, zo so tehdom pola nas jenož wokna hráješe a zo steji kolebka NDRskeho volleyballa we wuchodnej Sakskej. Žitawske mustwo muži sta so z přením mištem NDR, kotrež měješe w swojich rjadach někotrych z Českeje přesydených sportowcow. Bjez džiwa tuž, zo měješe Žitava dobrych młodžinských hrájerow, kotrychž Budyscy serbscy wyši šulerjo w lěće 1951 we wurunamym napjatym zetkanju z 3:1 přewinychu a so tak z wuchodosaskim mištem stachu. Prěnju šestku serbskich wyšich šulerjow zastupowachu: Jakub Wjacławek, Gerat Hrjehor, Manfred Adam, Miklawš Křižank, Gerat Libš a Pětr Šołta.

Dopomnu so, zo starachmy so jako wyši šulerjo sami we wobłuku Jednoty Budyšin bjez někakjeho zastaračela wo přihoty a přewydeženje dalších hrow. Gerat Hrjehor (hač do lěsta sportowy wučer na Serbskim gymnaziu w Budyšinje) znaješe jednoho priwatnego taksoweho šofera, kiž móžeše šešć hrájerow transportować. Dokelž bě bencin žadny a drohi, wuprosychny sej pola Domowiny kanister čériwa a podachmy so na sakske mišterstwo do Žitawy.

Wobdzělnicy na młodžinských saksckých mišterstwach běchu:

- **z wuchodnej Sakskeje**
- serbscy wyši šulerjo (Jednota Budyšin)
- **ze zapadnej Sakskeje**
- mustwo z Kamjenicy

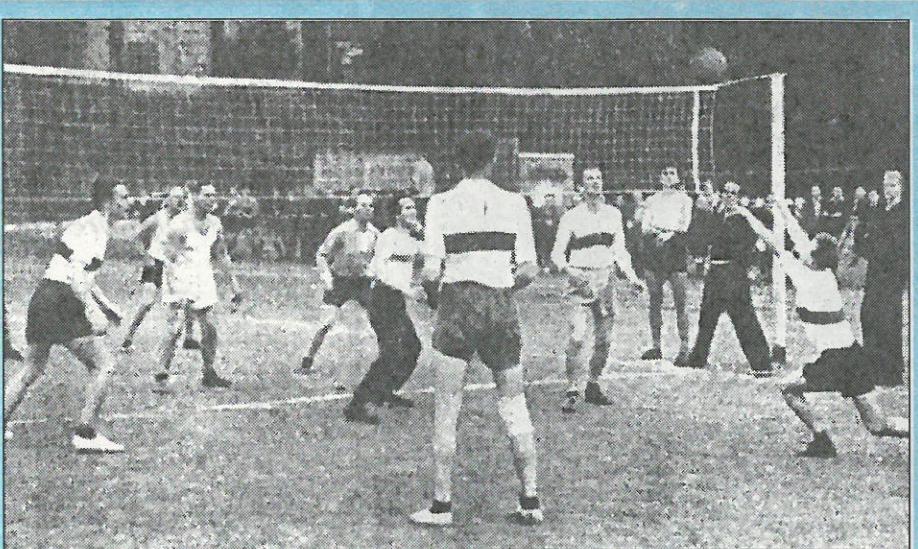

- **ze srjedźneje Sakskeje**
- mustwo wyšich šulerjow z Radeberga
- **ze sewjerneje Sakskeje**
- mustwo z Lipska

Njemało so přeciwnie mustwa džiwichu, zo hráčachmy cyle swojorazny system, mjenujcy w zasadze z dwémaj smyčkowarjomaj, štož přinjese wše mustwa z koncepta, přetož serbscy wyši šulerjo rozsudžichu wše zetkanja z 3:0 za sebe! Jako najlepši nadběhovar wopokaza so Jakub Wjacławek, kotrehož smyče lědma přeciwnik wotwobara. Wědzeć měl čitar, zo dawachu so nadawki jenož wot-

deleka a zo njebě bagrowanje hišće dovolene. Dacy domoj dowjeze nas taksa hač k Sprjewinym kupjelam (hlęb wobraz), hděž woswiećichmy swoje dobyče tak, zo so po horcích bojach porjadnie wukupachmy. Škoda, zo nas na NDR-mišterstwa njepręsychu. Praješe so, zo běchmy pječa tehdem jako pacholjo hižo nad 16 lětami „přestari“ młodostni. Abo je nam to něchtó zamasi?

Lěto pozdžišo (1952) stachmy so z wice-mištem Sakskeje, podlezawši mustwu wyšich šulerjow z Werdaua z 1:3. Mustwo hráješe dale w konstantnej zestawje, do prěnjeje šestki zarjadowa so nětko Jan Wornar město Jakuba Wjacławka. **Pětr Šołta**

Pódlanski, nic cyle „čerstwy“ wobraz smy namakali w časopisu „Chorhoj měra“ lětnika 1953. W rozprawje wo zetkanju Serbskeje wyšej šule, Schilleroweje šule a Humboldtweje wyšej šule z Džewina (Magdeburga) dnja 27./28. septembra k sportowym wubědzowanjam na Budyskej Mlynkec luce pisaše so wo tym, zo hráčachu wučerske mustwa tež volleyball a zo su serbscy pedagogojo wobě zetkanji z 3:0 dobyli. Škoda, zo njejsu mjenia wuspěšnych wučerjow SWŠ podate. Spóznawamy wotlěwa: Jana Barta, Achima Brankačka, Rudię Sykoru (z chribjetom), Antonu Nawku. Što móže nam prajić mjenio hrájerja naprawo a 6. muža, kiž njeje na wobrazu?

Tež wučerjo SWŠ běchu aktiwni

CHRJEBJA

W lěće 1952 poda so džel wučerjow a šulerjow Bnudyskeje Serbskeje wyšeje šule do Chočebuza. Tam bu delnjoserbska wyša šula założena. Zo njebuhy so kontakty mjez Hornjej a Delnjej Łužicu rozwiazali, zrodzi so myslíčka přewydeženja sportoweho a kulturneho swjedženja. A prěni tajki swjedžen wotmě so 22. a 23. meje 1954 w Chrjebi. Nimo wyšich šulerjow z Budyšina a Chočebuza wobdzělichu so na nim šulerjo z Pančic, studenca SWW z Maleho Wjelkowa a studentki Serbskeje fachoweje šule za pěstowarki z Radworja. Podawamy wobraz wo zahajenju swjedženja - na čole kroča šulerki Budyskeje SWŠ, za nimi z napisom SWŠCH (Serbska wuša šule Chočebuz) Chočebuske holcy. Na tamnym wobrazu přepodawa při mytowanju dobycerow Handrij Cyž drohotny pokal Wernerej Kětaněj z Chočebuza. W. Kětan je bohužel hižo njeboh, runje tak kaž přikleskowacy Horst Nagel (z nawočomaj, při nim H. Hajnca a R. Šewce).

Citat z lěta 1953

„Serbscy wyši šulerjo su spóznali, zo je pěstowanje sporta jara wažne... Pola nas na SWŠ mamy tuchwilu 6 spartow: blidowy tenis, šach, kopańcu, lochkoatletiku, volleyball a zymski sport. Za 4 sparty mamy trening po programje. Kóždu wutoru zvuciua naši lochkoatlecia pod nawodom nazhoniteho trenarja. Mjez našimi šulerjemi mamy mnoho talentow. To so wosebje na posledních sportowych hrach šule w oktoberu pokaza. Snano wurostu z J.

Rajnika, G. Hrjehorja, J. Marka abo H. Šewce dobrí a kmani sportowcy. Tež naši volleyballisca, kotriž sej na wokrjesnych mišterstwach 1. městno wuběžichu, so prouča, wukony polěpši. Kóždy štvortk zvuciua naši hrájerjo ping-pong... Najlepši hrájerjo hrája jako mustwo „Jednota“, hděž smy zakótowjeni w 1. młodžinské wokrjesnej klasy... Koparske mustwo SWŠ nawjeduje z hakle jednej porażku (přeciwo Motorej II Budyšin) młodžinskemu wokrjesnu II. staflu... Šach so tohorunja wuwiwa. Njedawno přewydežechmy šachowy turnér, kotryž dopokaza, zo smy hižo tójsto nawuknyli. Dobyčer J. Šołta (džensa w Nowej Wjesce bydlacy - M.K.) dosta čestne wopismo a drohotnu knihu...“

(Z nastawka „Wuviče sporta na Serbskej wyšej šuli“ w časopisu Chorhoj měra číslo 5/1953)

Lochkoatletiske mustwo Budyskeje Serbskeje wyšej šule na sportowym a kulturnym swjedženju 1954 w Chrjebi. Wjetšina holcov měješe na košli znamješko „E“ (za sportowou jednotku „Einheit“ - serbsce „Jednota“ Budyšin) a nad tym přidate pismiki „SWŠ“.

Najlepší blidotenist SWŠ spočat 50tych lět bě Horst Funka - tu w akcji na swjedženju 1954 w Chrjebi. Fota: archiw Domowiny